

Nazwisko **BERNAS**

Imiona **Tadeusz**

Pseudonim

Z domu

Data urodzenia Miejscowość, kraj

Data śmierci **29.11.1935** Miejscowość, kraj **Toronto**

Lat życia

Adres cmentarza

Źródła: **www.stankiewicz.com (Genealogia Stankiewicz z przypoświadczeniem
- Kawalerskie odznaki Virtuti Militari)**

Zawód Tytuły naukowe

Rodzaj wojska Stopień wojskowy

Odznaczenia Order Wzenny Virtuti Militari, Krzyż Walecznych,
Medal Morski

Jeden z najzdolniejszych i najbardziej doświadczonych oficerów "podwodniaków" Polskiej Marynarki Wojennej okresu II wojny światowej. Jako podchorąży, absolwent Szkoły Podchorążych Marynarki Wojennej, przybył do Wielkiej Brytanii na ORP "Grom" 1 września 1939 roku. 2 marca 1940 roku został mianowany podporucznikiem. Do lipca 1940 roku przydzielony do Kadry Marynarki Wojennej we Francji i Wielkiej Brytanii, pełnił funkcję dowódcy plutonu ochotników, Polaków z Francji, szkoląc ich od rekruta do Kursów Specjalności Morskich. 18 lipca 1940 roku został dowódcą jednego z trawlerów patrolowych P3 i dowodził nim do października tego roku. W grudniu 1940 roku Polska Marynarka Wojenna otrzymała od Royal Navy nowo wybudowany okręt podwodny HMS "Urchin", który na początku stycznia 1941 roku przemianowany został na ORP "Sokół" i Tadeusz Bernas jako oficer

nawigacyjny, rozkazem dowódcy okrętu, kapitana Borysa Karnickiego podnosi tam po raz pierwszy polską banderę. "Sokół" odbywa najpierw serię patroli bojowych na Morzu Północnym i w Zatoce Biskajskiej a na przełomie 1941 i 1942 roku uczestniczy w swojej pierwszej Kampanii Śródziemnomorskiej. W 1941 roku przybywa na Maltę, wchodzi w skład 10 Brytyjskiej Flotyli Okrętów Podwodnych i od razu daje się poznać jako nieustępliwy tropiciel nieprzyjaciela, rozpoczynając serię sukcesów. W październiku 1941 roku torpeduje na południowo-zachodnim wybrzeżu Włoch 4,500 tonowy włoski krążownik pomocniczy "Citta di Palermo" a w powrotnej drodze na Maltę topi ogniem artyleryjskim 3.000 tonowy włoski statek towarowy. W kwietniu 1942 roku podczas huraganowych nalotów nieprzyjaciela, nazwanych przez polskich marynarzy "maltańskim piekłem", "Sokół" doznał poważnych uszkodzeń. Osiągnął jednak Gibraltar, by potem odejść do Wielkiej Brytanii. W czasie jednego z takich nalotów Tadeusz Bernas został ranny, trafiony odłamkiem bomby. W drugiej Kampanii Śródziemnomorskiej (od kwietnia 1943 roku do marca 1944 roku) "Sokołem" dowodził kapitan marynarki Jerzy Koziółkowski a Tadeusz Bernas początkowo pełnił obowiązki oficera broni podwodnej a później zastępcy dowódcy okrętu. W obu Kampaniach Śródziemnomorskich "Sokół" zatopił i uszkodził 42 okręty i statki o łącznym tonażu 38.860 ton. ORP "Sokół" i jego siostrzany okręt podwodny ORP "Dzik" zdobyli sobie wśród marynarzy brytyjskich przydomek "Terrible Twins" (Groźne Bliźniaki). 30 marca 1944 roku ORP "Sokół" powrócił do Wielkiej Brytanii. 7 lutego 1945 roku dowództwo okrętu objął porucznik Tadeusz Bernas, który 3 maja 1945 roku został mianowany kapitanem marynarki. Dowodził tym wysłużonym okrętem do 3 sierpnia 1946 roku, kiedy musiał spełnić obowiązek przekazania go do Royal Navy. Tadeusz Bernas awansowany został dekretem ostatniego Prezydenta na Uchodźstwie, Ryszarda Kaczorowskiego do stopnia komandora podporucznika. Zmarł 29 listopada 1995 roku w Toronto i pochowany został na Holy Cross Cemetery w Toronto. We wrześniu 2006 roku urna z jego prochami powróciła do Polski.

Odznaczenia

Order Wojenny Virtuti Militari V Klasy (nr 10319)

Krzyż Walecznych - dwukrotnie

Medal Morski – trzykrotnie